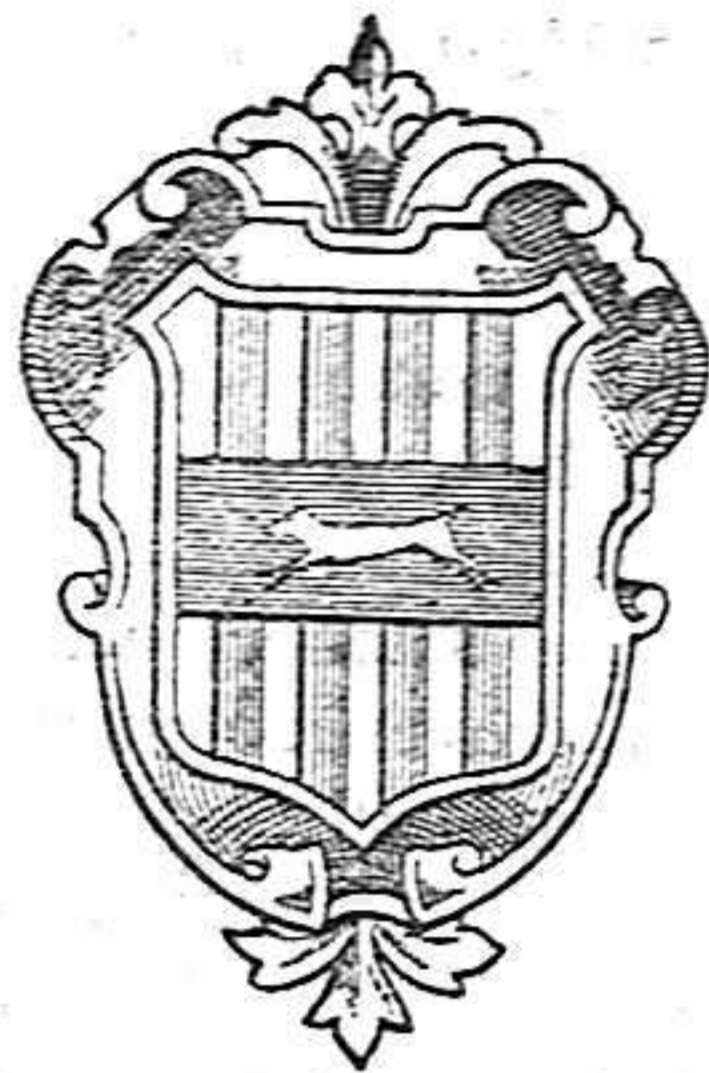

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.--INCA.

Any IV

SETMANARI POPULAR
INCA 16 DE MARS DE 1918

Núm. 167

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

COREMALS

TOT L'HOME CRISTIA

L'amor de Deu no exclou tots los altres lletims amors, solsament els vol a ell subordinats. Vol ésser el primer i més fondo sentiment de l'ànima, i no s'aconsola mai de ser segon. Segons han de ser-ho tots els amors de la terra, el dels esposos, el dels pares i fills i germans, el de la pàtria, el dels amics. L'amor de Deu anant al davant de tots i sent el primer de tots, tots los lletims, tots los purifica, tots los ennobleix, tots los enlaira. De sentiments los converteix en devers i els transfigura en altres tanques formes de ell mateix. Així pel ve dader cristià, amar-se els esposos, és amar a Deu; amar-se pares i fills i germans, és amar a Deu; amar-se els amics degudament, és amar a Deu; amar la pàtria, és amar a Deu; amar fins la naturalesa irracional e inanimada, és amar a Deu. Recordau allò de aquella ànima tan santament poética del gloriós Pare Sant Francesch, que ple de amor de Deu i veient a Deu en totes les coses, anomenava germanes seves a les plantes i germans als aucells, i fins, al llop de Gubio, a qui domesticà, l'amava i anomenava d'aquexa manera. No era un bo j, no era un poeta, era senzillament un perfet aimador, que veient en tot l'obra de Deu, estimava a Deu en ses obres i per ser obres seves. Si, doncs, l'amor diví pot a arribar a refundir en sí mateix tots los amors humans, ¿quina no serà l'excelència d'aquest amor, quina la seva amplitut, quina la seva noblesa?

I no solsamen això, sinó que en l'amor se refundeixen totes les virtuts. L'obediència és l'amor a Deu en lo que mana. La resignació és l'amor a Deu en lo que Ell disposa. L'humilitat és l'amor a Deu que'm vol humilitat. La mortificació es l'amor a Deu que vol provar-me. La puresa és l'amor a Deu que aborreix la corrupció. La santedat, en sos diver-sos graus, no és sinó l'amor en ses diverses gradacions. Amar perfectament és propi dels Angels i dels Sants més grans; amar amb menor perfecció és propi dels menos perfets; amar poc és propi dels que tot just comensen; amar gens és

propi dels indiferents i olvidats; no amar, sinó odiar, és lo caracteristic del dimoni i de sos amics. El cel i sa felicitat no son sinó la consumació i plena fruició del amor, com lo purgatori és el torment de l'amor, i l'infern és l'ausència de tot amor.

I adhuc en aquesta vida l'amor és lluita, però és forsa; l'amor és sacrifici, però és consol; l'amor és desprendiment de tot, fins de un mateix, però és plenitut i goig i pau en tot.

Això és l'amor, això en la Caritat envers Deu, ¿qué falta dir, sinó que és el mateix Deu? I, en efecte, no d'altra manera ho diu l'Apòstol: *Deus charitas est: Deu és Caritat.*

† FELIX SARDÀ SALVANY

A UN SANT CRIST

TROBAT VORA LA MAR *

Al distingit senyor i delicat poeta don Pere d'Alcántara Mulet Reines.

Dins l'espai de ma existència
vós lluiu com astre d'or
o Sant Crist, volgut tresor
que'ns dugué la Providència.

—El matí n'era suau;
tot callava, fins l'oratge
i eus trobaren a la platja
vorereta del mar blau.

Coll torçat, cara serena,
dins l'augusta quietud
reposeveu, ajegut
sobre'l llenç de blanca arena.

—¿D'on veniu, tot sangonent?
¿Heu passada la mar plana?
¿Sou de terra llunyadana,
de llevant o de ponent?

Benvingut! aitals visites
prou m'alegren l'esperit
qui es retia ja, marcit
d'anyorances infinites.

Quant vos contempl per ma sort,
¿quina ullada de tendresa!
vostre esguard vessa dolcesa
sobre'l mar de la dissort.

Vostra mà fa brostar roses
dins l'arena del desert:

dau a l'home el Cor obert
on hi duis totes les coses.

N'és la llaga del Costat,
rosa fresca i perfumada,
font frescal i regalada
pel meu cor assedegat.

¡Oh! Mon cor com més s'afona
més s'hi perd dins vostra amor;
vós Jesús, hom de dolor,
li sereu nord i corona.

Bé voldria, amb plors feïls,
damunt vós, com Magdalena,
abocar l'ámfora, plena
de perfum de sants anhels.

Tenc posada l'alegria
solsament en vostra Creu:
¿quan en mi la gravareu
i eus tendrà l'ànima mia?

Dolç Amat, vull compartir
vostres llágrimes divines:
coronau mon cap d'espines,
o patir o bé morir.

¡Bella imatge antiga i rara!
¡abraçant-te si hi morís
a la llum que té'l somris
moridor d'aquesta cara,

i el batec llavors sentint
d'aquest Cor d'on surt la vida!..
Creu preclara i beneïda,
jo t'ador; i ben sovint

humils notes d'aquest himne
vibrarán pel teu entorn.
O sant Crist, el darrer jorn
feis que us trobi dolç, benigne!

FRA J. R., T. O. R.

* Aquesta poesia fa referència a una devota figura de Jesús Crucificat colrada d'antigor, de l'origen de la qual no'n sabem altra cosa, sinó que fou trobada per una bona gent just a vovera de mar. La distingida familia Mulet, d'Inca, la rebé directament i en penyora d'amistat de la persona mateixa que l'havia trobada, i la conserava un esbart d'anys amb molt d'esment i singular estimació. Però després de la mort de la malaguanyada donya Juana María (a. c. s.), filla de la casa, qui professava a la pietosa imatge de Jesús una devoció la més coral, el cap de la familia, don Pere d'Alcántara, volgué que l'estranya figura fos propietat del Convent de Sant Francesc de sa mateixa ciutat d'Inca, i els frares Tercers Regulars d'aquest Convent son els qui la guarden avui en dia, amb tot l'agraïment i bona amor que ella demana. N. de l'Autor.

De «El Heraldo de Cristo».

EL CUENTO SEMANAL

EL FIN CANTAGIOSO

I

¡Bien...! ¡¡Bravo...!! Ahora verán los señores las proezas del niño Bobadilla... se desliza quedo *tras este esportman*... con gran *limpieza*..., zás... le introduce la mano en el bolsillo del gabán... se apodera de un revolver... ya le defiende i le pide lumbre... a lo que accede el señorito de mala gana... le habla el héroe: que piense en ir soltando la cadena, el reloj, las sortijas, la cartera... El señorito lo toma a broma... el *petit apache*, insiste fiero... el *dandy* levanta su bastón... el niño dá un salto acrobático, poniéndose fuera de su alcance y... le apunta con el revolver... —¡El mio!— exclama aterrizado, el indefenso caballero... Bobadilla sigue apuntándole y le espeta en su *graciosa* jerga; —ahí, en el banco de su lado déjelo todo; y no tenga manía de que se pierda; y... lárgase enseguida con viento fresco... que dá reuma... —con lo *ganado*, no piensa el *simpático* y diminuto apache volver a su guarida. Tiene *grandes proyectos*. En la segunda parte le verán los señores, como él es, el jefe de la femible *banda de los murcielagos*.

Así peroraba un pobre diablo, en voz de falsete, en el «Cine de Moda», ante el respetable público casi todo el infantil, en la sección especial de «atracción de la gente menuda»

II

Con los ojos brillantes y un tanto irritados, exaltada la fantasía, deprimido el espíritu y fatigosa la respiración, llegó Arturito (niño de nueve años), a su lujoso hotel de la Avenida de X, una vez *saboreado* —y por dos veces— el atrevido *film*: «Bobadilla o el Rey de los *petits apaches*».

Arturito a penas prueba la cena, pretexto sueño y se retira a sus habitaciones; su padre se dispone a ir al Club.

El niño hace subir por una escusada escalera, al hijo del portero (de casi su edad), y le ordena le entregue su vestido más viejo, para... una *broma*.

La puerta principal de la casa, da salida a un elegante caballero y el postigo del jardín, a un andrajoso pillete...

III

Un caballero a paso acelerado por el desierto Bulevar... unas breves pisadas de un pillete, a sus espaldas... El caballero sin volver atrás su cabeza, prepara su pistola automática, disimulada en la boca-manga del gabán... teme una emboscada... A su frente, en un cruce, surge de improviso de una caseta de cambia vfas, un hombre facha en mano, que dice al caballero secamente, imperiosamente: —o todo lo que lleva o la vida— ni lo uno ni lo otro— responde con serenidad el caballero, disponiéndose a la

defensa: rápido brilla el acero del malhechor: mas se embota en el gabán de pieles del caballero... un cambio de deposición se verifica en la lucha... fulge siniestra una pistola... el atracador huye en la dirección del pillete, y... dos detonaciones... el pillete, se desploma atravesado entre la acera y el arroyo... ¡¡¡muerto!!!

El caballero era el papá de Arturito, que tornaba del Club El pillete el mismo Arturito, que se propuso *descalzar* al Rey de los *petits apaches*...

Santiago Vilella Crespo de Quirós.

Memòria del Circol d'Obrers Catòlics D'Inca, de 1916 i 1917 *

Havent siguts cridats per el senyor Consiliari d'aquest Circol, acceptarem la seva presidència, que mos otorgà la Junta general, sense cap intervenció nostra, per cumplir un deure social que sentia la nostra consciència en moments que aquesta Societat es trobava en dura prova quines causes no és ara ocasió de analitzar.

Al finir el primer semestre de la nostra actuació, cridarem l'atenció de la Junta Directiva sobre els cabals en que contava la societat, puix que, satisfers els gastos ordinarijs, solament quedaven 50 pessetes mensuals per atencions a malalts i gastos extraordinarijs.

En vista d'això pensarem seriament en fer economies i nous ingresos. An aquest fi la Junta acordà suprimir, temporalment, els honorarijs que en concepte de gastos d'escriptori es daven al Secretari i demanar al Comité dels exploradors una cuota mensual per ajudar al pagament de la renda de la casa, i es comensaren els treballs amb el «Sindicat Obrer La Pau», a fi d'unir les forces materials i morals d'amb-dues societats catòliques.

Grosses dificultats es presentaren a l'adveniment de la societat «La Pau» per no avenir-s'hi el nostre reglament i l'oposició que hi feien alguns socis, encara que pocs. Les Juntes Directiva i General, desitjant armonisar els interesos de tots, prengueren acorts encaminats a legalisar la situació i repartir, equitativament, els oficis dels dependents de les dues societats: acorts que confirmà el Jurat del Circol amb satisfacció dels nostros socis, quedant aixis la societat «La Pau», legalment arrodosada dins el casal social del «Circol d'Obrers Catòlics».

En aquells dies renunciaren els seus càrregs el secretari D. Miquel Pujades Borràs, quant més necessari era la seva actuació, i el conserge D. Pere Reus, per no conformar-se amb el càrreg que la Junta li senyalà Semblava que el Senyor projava les forces dels qui dúiem a terme tal unió.

* Func lletgida a la Junta General reglamentaria que tengué lloc el 13 de Janer de 1918, en aquella societat, acordant-se per unanimitat, que se trascrigués a l'acte de la Junta que es celebrada.

Soptadament es desmembrà més i més la Junta Directiva amb la mort del Vice-Secretari D. Jaume Fuster (al cel sia) i en la greu malaltia que rendí el Consiliari Mossèn Sebastià Llabrés, privant nos de la seva acertada direcció.

Entrarem a l'any 1917, i, renovada la Junta Directiva, es pogué normalisar els servicis dels seus membres al fer-se càrreg del lloc que los senyala el reglament, servicis que no es pogueren lograr el primer any per la confabulació de les coses.

Sobre el Villar. Per insinuació de molts de socis que dessitjaven tenir un expansió que estigués en caràcter en la nostra societat se instalà un villar el dissapte de Nadal de 1916 per explotar-lo a benefici de la Societat amb estranyesa de qualcú. Nosaltres no entenem que els catòlics socials puguin fer cap explotació dins una societat obrera que no sia en benefici de la mateixa, o dels obrers.

Per l'Abril de 1917, es comprà un villar i els seus arreus per 830 pessetes: cantidat que manlevarem a la Caixa Rural. A pesar de la petita cuota que paguen els socis, per jugar, el primer any ha produït més de 250 pessetes.

Cultura. Al ocupar novament la presidència d'aquest Circol, una de les primeres coses en que pensarem va esser posar en pràctica els mitjans que ja senyalarem en la redacció del reglament per fer obra de cultura i de educació social.

Per iniciativa del Sr. Consiliari es comensà per innovar-se una solemne velada per la festividat de Sant Josep, en quin acte es repartiren llibretes d'estalvis a set atlots pobres.

Per la primavera de 1916, el Circol organisa un solemne homenatge a un fill d'Inca que pels seus dots musicals s'era ubert pas en els grans centres de Paris, el reputat pianista D. Antoni Torrandell. La celebració d'aquell Concert va resultar un èxit, tant per la Personalitat festejada com pert l'Entidat organissadora. Tot lo que té de més aristocrata la societat inquera concorregué a la festa musical.

Tornant a l'hivernada del mateix any, per acort de la Junta Directiva, es promogué un cicle de conferències que inaugura el mateix Consiliari, Mossèn Sebastià, prenguent per tema *La Música religiosa*.

Ens honraren en les seves importants conferències: el jove propagandista D. Juan Estelrich, amb el tema: *De l'Amor a la Terra*; Mossèn Francesc Garau, que parlà sobre la *Família*; el Rnt. P. Pere J. Cerdà, superior de franciscans, nos mostrà la bondat de la *Inquisició*; el M. I. Mossèn Antoni Me Alcoyer, Canonge Magistral, mos ne fé dues notabilissimes sobre *Llengua Catalana*; el Rnt P. Casselleras, superior de la *Missió*, nos descubrí els encants de l'ensenyança del sistema *Montessori*; el M. I. Mossèn Juan Querglas, Canonge, versà, místicament, de la fillo-

sofia de la *Litúrgia Sagrada*, i, finalment, D. Sebastià Amengual, doctor en medicina, nos explicà el procés de la *tuberculosis*.

Nou foren les conferències; i si totes elles tengueren alta importància social per les matèries elegides, per la documentació i coneixement tècnics de sos autors foren notabilíssimes. A Inca, a pesar de la seva illustració, no s'havia fet cosa igual. La premsa de Mallorca i fins «La Veu de Catalunya», s'en ocupà amb elogi.

Les festes patronals s'han celebrades els dos anys amb gran solemnitat, com és de consuetud d'antigament a la casa, éssent els predicadors: en 1916 Mossèn Sebastià Llabrés, i en 1917 el Rnt. P. Gabriel Tous, Franciscà. S'han fets dos *cafès* de companyarisme per fomentar l'alegria i l'unió dels socis, de les dues societats, havent siguts honrats per la presència i afilats parlaments de distingits socis. Entre ells, el Sr. Ecònom Mn. Miquel Llinàs, el Superior de Franciscans P. Cerdà, D. Jaume Vidal, Notari, D. Sebastià Amengual, Metge, D. Josep Siquier, Missè i Secretari de l'Ajuntament, D. Miquel Pujades Ferrer, Missè, el capellà Castrer Sr. Vila, i altres que no dirigiren la paraula.

Ademés: la Càtedra de declamació ha donades algunes funcions dramàtiques de bona tendència moralisadora, veient-se els joves aficionats correspostos en nombrós públic.

Enguany havlem comensada la tasca de cultura en la conferència que donà el distingit missè D. Josep Font i Arbós i les dues de D. Juan Capò, il·lustrat Inspector d'ensenyança. Es d'esperar que es continuarà en aquest Centre la tasca patriòtica per foment de la cultura inquera.

El temps és estat curt per dur a terme una partida d'avantatges que tenfem en projecte per l'avenç d'aquesta casa, que nos és tant ben amada.

En quant a la administració, durant aquests dos anys, no ha pogut la societat adelantar gaire, a pesar de treure-se tots els biaxos; però s'és pagat religiosament totes les dietes als malalts que hem fengut, sense escatimar res a negú, sostenint l'administració a un estat de nivellació. Han ingressades a la societat 600 pessetes per distints conceptes, estranys a les cuotes dels socis.

En quant a la vida social del Círcol tots sou testimonis de la seva reflorència, del moviment, alegria i expansió dels seus salons, i del lloc que ocupa dins d'Inca pel seu nom i la seva actuació.

Inca 13 Janer de 1918

El President,
MIQUEL DURÁN

Garbes i Gavelles

La Crisis i la consulta d'En Cambó

Les reformes militars d'En Lacierva han produïda una Crisis de tot el Ministeri, i el

Rei, després de les consultes de costum, ha rectificat els poders an el mateix govern dimitent.

Com a conseqüència de la consulta celebrada pel Rei amb el senyor Cambó, aquest a facilitat a la premsa la següent nota:

La meva consulta es redueix a lo següent: Roconeixent que la solució sigui la de que es presenti a les Corts el mateix Govern que n'ha presidit la formació, veig en això «l perill, el cas més probable, de que el Parlament li doni un vot de censura per haver aprovat per Decret les reformes militars, podent d'aquesta manera semblar que el tal vot de censura no fos contra el Govern, sinó contra aspiracions legítimes de l'exèrcit, cosa que crearia una situació greu i difícil.

Al meu entendre, aquest Govern a què veng cal·ludint no pot viure amb aquestes Corts i la seva duració seria brevíssima, essent preferible la formació d'un Govern que pugui viure amb aquestes Corts.

Deuria presidir-lo don Antoni Maura, no constituint govern de partit i atenent als grups parlamentaris, sinó cercant persones de màxima aptitud, per a les carteres que haurien de confiar-les.

Intenc que el Govern així constituït, podria viure al menys per a la resolució dels problemes d'interès general, en els quals no caben discòrdies de partits.

Respecte a les reformes militars deuria tal Govern derogar el Decret, convertint-lo en projecte de llei per a sotsmetre'l abans que tot a les Corts.

Monopoli del paper.

Segons la «Revista Econòmica de Tegmiga (Hondures), el Congrés de Costa Rica ha concedit a tres particulars el *dret exclusiu* de fabricar i exportar paper per un terme de 25 anys, baix de les condicions següents: els concessionaris s'obliguen a instal·lar, dins de dos anys, la maquinària completa per la extracció de la pulpa; dins de tres anys, la fàbrica completa de paper, i dins de cinc anys, ha de produir tot el paper que es necessiti pel consum del país. Si no compleixen hauran de pagar una multa.

Es concedeix als contractistes el dret de aprofitar en tots els *baldios nacionales* les matèries que serveixen per a l'extracció de la pulpa, exempció d'impostos especials i la franquícia total per una sola vegada, per l'introducció de la maquinària i els ingredients químics. El Govern es compromet a no rebaixar els drets que graven avui l'importació de paper.—*Economia i finances.*

Monument a En Prat de la Riba

S'ha constituït una Comissió per a portar a cap l'erecció d'un monument a l'insigne patrici Enric Prat de la Riba; comissió integrada per deixebles i admiradors seus.

S'organitza al mateix temps una altra comissió que serà d'honor i estarà forinada per distingides personalitats del renaixement català.—*Veu de Catalunya.*

La pau en Romania

Un telegrama de Berlin diu oficialment que el tractat de pau dels Imperis centrals

amb Romania, es firmà el 5 de Març, a les set de la tarda, al poble de Boda, situat al Nord de Bucarest.

Sèrbia i Montenegro cap a la pau?

Els periòdics de Fransfort diuen que probablement aviat comensaran les negociacions de pau amb Sèrbia i Montenegro.

Les negociacions tendran lloc a Belgrado. Kulmann Czernim i Radostarow seran els delegats dels respectius països que representen.

Segons la «Leipzigen Neiste Nachüchen» diu que les negociacions amb Sèrbia i Montenegro és sois qüestió de setmanes, ja que Rússia i Romania estan fora de la guerra.

Afegeix l'esmentat diari que Alemanya no té interès directe amb el termini de la guerra amb Sèrbia i Montenegro, però apoiarà tota reivindicació territorial feta per Austria i Bulgària.

També diu el mentat diari que la dimissió del Govern de Pachich s'atribueix a l'imminència de les negociacions.

PUBLICACIONS REBUDES

Agricultura

Tant interesant com els anteriors—tal vegada més en cert modo—és el número 5 que hem rebut de la revista «Agricultura», publicació de la «Editorial Catalana». El text està format pels següents articles:

«La qüestió de les subsistències», per Josep Maria Valls; «Una indústria ruïnosa: I. La taxa de la llet», per M. Rosell i Vilà; «Poda de la Olivera», per P. J. Casallo; «Indústria nova pels agricultors» per J. Poci de Feliu; «L'ametller a Mallorca», per Joan Salom. Informació: Unió de Vinyaters de Catalunya; Reial Ordre d'Hisenda; Cambra Agrícola Ausetana; Consell Provincial d'Agricultura i Ramaderia de Tarragona. Informació vitícola.—Consultori: malalties del porc. Els mercats de Catalunya.»

Acompanyen al text nou magníficas fotografias que il·lustren els treballs dels ametllers de Mallorca i l'etsequeiament de les oliveres. Fora de text se inclueix el suplement gràfic—núm. 3 de la serie titulada «L'art de l'Agricultura»— formada per vuit pàgines de inmillorable «couché», contenguent una monografia i 14 fotografias de la casa Codorniu, de San Sadurn de Noia.

Per aquest sumari se faràn careg nostros lectors de l'interès que ofereix a tot agricultor o aficionat a les cuestions agrícoles.

Pel pròxim nombre anuncia, entre altres articles:

«La qüestió de les subsistències» per Josep Maria Valls; «Una indústria ruïnosa: II. La vaqueria d'ara i la vaqueria d'abans de la guerra. Comparacions», per M. Rosell i Vilà; «La poda del presseguer», per Vicents Nubiola; «Les instal·lacion mecàniques per a regar», per Carles Pi i Suñer.»

Preu de la suscripció an aquesta revista: 7 pessetas a l'any, a Barcelona, i 9 pessetes, fora. Numero sol, 3. cèntims.

Estampes del Cor de Jesús desde un metre fins a tamany tarjeta. Preus segons classes i mides.

Noves d'Inca

L'Ajuntament ha comprada la casa de D.ª Bárbara Janer de davant La Constància per la cantidat de 18.000 pessetes, donant-l'hi 500 pessetes més per indegnisació per que faci sortir l'arrendador tot d'una i poder procedir a la toma de la casa.

Un tal de picapedrers està tomant la casa de la Fonda de can Janer, venent-se als particulars els materials així com la van enderrocant.

En nostra Església parroquial s'està celebrant la novena de Sant Josep amb exposició del Santíssim i en sermó tots els dies que fa el coramé Mossèn Jaume Sasre.

Ha mort, a la avensadíssima edat de 84 anys D.ª Juan'Alna Mir, germana del M. I. Sr. D. Francesc Mir, Rector de la Parròquia de l'Almodaina de la Seu de Ciutat.

Va rebre el sagraments pel viàtic en la conformansa propi de cristianes com ella.

Donam a son fill i filles i en particular a son germà el Rector nostre afectuós condol i pregam per l'etern descans de l'ànima de la finada.

Mossèn Francesc Mir, que hem anomenat a la gazeta de davant, també es troba bastant al baix, aveçant-se els dies que està millor unes poques hores. Ja fa més d'un any que no ha pogut celebrar missa a causa de l'atxaqués de sa vellesa.

No estranyin nostros lectors la poca informació inquera que duim en aquest número, puix el Director fa llit desde principis de la setmana.

Preus de nostro Mercat

Bessó	a	69'00	el quinta
Blat	a	26'00	la cortere
Xexa	a	27'50	id.
Sivada	a	15'00	id.
Id. forastera	a	09'00	id.
Ordi	a	17'50	id.
id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	30'00	id.
id. per bestia	a	26'00	id.
Blat de les Indies	a	32'00	id.
Monietes de confit	a	50'00	id.
Id. B'anques	a	45'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	9'00	el quinta

Obres Venals

EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ

INCA, MURTA, 5.

MES DE MARIA CASOLÀ. Compost de munf un que n'ordenà un Pare de la companyia de Jesús per M. Durán=40 cts.

DEVOCIONARI LITÚRGIC, arreglat pel Rnt. D. Juan Quetglas i altres clergues—Encuadernat una peseta, en rústica 65 cts.

IN HOC SIGNO VINCES, Poemet Constàntinià per D. Andreu Caimari, Seminarista.—Ptes. 1'50

CANCÓ D'AHIR per D. Miquel Ferrà (Publicacions de «La Revista» n.º 10) Una peseta.

APLEC d'Himnes i Poesies del Puig d'Inca del Santuari de San'a Magdalena i de la Creu de La Minyó, de distins autors, dotze composicions.—15 cts.

EJERCICIO DEVOTO para hacer la Hora Santa—10 cts.

ALMA EN VERSO por D. Santiago Vilelal Crespo—2 pesetas.

DE LO QUE VI EN LA RUTA por D. José Mª Tous y Maroto—2 pesetas.

DIAMANTONS replagats a l'agre de la Pagsia—Aplec I—(Es una fulla feta en forma de romans) 5 cts.

ESTAMPES de la Puríssima, de la Dolorosa, dels Cors de Jesús i Maria amb la coroneta d'or, i de la Sagrada Familia—A 6 ptes el millar.

SANTS EVANGELIS traduïts en romans popular per D. Bartomeu Ferrà—30 cts.

CAMPERES. Poesies per D. Pere d'A. Mulet Una peseta.

FLOR DE CART Contarella (1891-1999) per Mn. Salvador Galmés i Sanxo—Ptes 1'50.

PREPARACION para ingreso en la 2ª Enseñanza. Nociones de Geografía sobre el Mapa por D. Juan Grau y Pujol—Nociones generales de conocimientos útiles por D. Pedro Riber—50 cts.

DEVOCIONARIS I SETMANES SANTES.—N'hi ha un extens assolit de tota classe propis pel temps de Corema i molt llamatius per regalar a nins i nines de primera comunió—Carrer de la Murta, 5, INCA.

PUBLICACIONS I PERIODICS. En aquesta casa es venen i es suscriuen a les obres i revistes de la important *Editorial Catalana*, com també en venen números sols del diari catòlic *El Debate*, de Madrid.—Carrer de la Murta, 5, Inca.

LA LECTURA POPULAR.—Biblioteca d'autors catalans, que du publicats més de 250 quaderns diferents. De tots n'hi ha existència, a 10 centims. Carrer de la Murta, 5, Inca.

CAPSLES DE DIBUIX.—A preus econòmics per tenir-les en depòsit d'abans de la Guerra Europea.—Carrer de la Murta, 5, Inca.

MODULACIÓ dels Jutjats Municipals i llibres d'actes pel registre del moviment de Població.—Carrer de la Murta, 5 Inca.

BIBLIOTECA DEL DERECHO VIGENTE. La componen més de 50 volumets diferents de lleis de la legislació d'Espanya, a ptes. 1'50.—Carrer de la Murta, 5, Inca.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—En papé una peseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis, 15 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores=30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lluvi, Una 25 cents.

Libreria del Carrer de la Murta.—Inca

EL DEBATE

SE VENDE EN ESTA IMPRENTA

CASA VENAL

La darrera casa del carrer de PASAJEROS de la dreta, sortint a la via fèrrea, està venal essent l'encarregat de venta, en nom de la propietària, el procurador D. Antoni Rotger del carrer del General Luque.

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS? usad el

Granol Grau

que es el remedio poderoso para curar dicha enfermedad.

Se vende en todas las farmacias

Depósito general: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor 21 y 22, INCA, (Mallorca), y en Palma, Centro Farmacéutico.

DIETARIOS

DE 1918

SE VENDEN EN ESTA IMPRENTA

Tip. M. Durán.—Inca.